

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010437
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3823010437.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., okres C., trvale bytom D. C. XXX, E. F. G. F., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Tr. zákona v súbehu s trestným činom prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e) Tr. zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 16. júla 2024 odvolania obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, pracovisko Partizánske zo dňa 30. októbra 2023 pod sp. zn. 26T/5/2023 a jednomyseľne takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. d), odsek 3 Tr. poriadku s a napadnutý rozsudok okresného súdu z r u š u j e v celom rozsahu.

Na podklade § 320 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku s poukazom na § 280 odsek 2 Trestného poriadku sa trestná vec obžalovaného A. B., vedená na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 26T/5/2023, na podklade podanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou zo dňa 22. júna 2023 pod č. k. Pv 292/22/3301-766 doručenej okresnému súdu dňa 23. júna 2023, pre trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Tr. zákona v súbehu s trestným činom prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 06.10.2022 v čase okolo 11.30 hodiny na neoplotenom pozemku parcelné číslo XXX za rodinným domom č. XXX v obci D. po predchádzajúcej slovnej potýčke s poškodeným H. F. narodeným v roku XXXX a po tom, ako poškodený drevenou rúčkou motyky udrel obžalovaného do oblasti vonkajšej dlane ruky od malíčka po zápästie, pristúpil k poškodenému, chytil ho jednou rukou za odev a druhou zovretou v päšť ho trikrát udrel do oblasti tváre, na čo poškodený spadol na zem, kde ho obžalovaný rukou zovretou v päšť ďalej a opakovane, najmenej desaťkrát udrel do oblasti tváre a hlavy, počas čoho poškodenému hovoril, že ho už raz musí zabiť a že ho mal už dávno zabiť, pričom v dôsledku uvedeného konania poškodený utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre s krvnými výronmi v oblasti tváre obojstranne, s krvácaním z nosových dierok, s prejavmi vegetatívnej symptomatológie a odreninu kože - ranku pravej ušnice, v dôsledku ktorých zranení bol poškodený obmedzený na obvyklom spôsobe života po dobu 3 týždňov pri fyzickej aktivite, manuálnej práci, ako aj psychickej aktivite,

p o s t u p u j e Okresnému úradu Bánovce nad Bebravou, odboru všeobecnej a vnútornej správy, pretože nejde o trestný čin a vec má byť prejednaná ako priestupok.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, pracovisko Partizánske zo dňa 30. októbra 2023 pod sp. zn. 26T/5/2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 06.10.2022 v čase okolo 11.30 hodiny na neoplotenom pozemku parcelné číslo XXX za rodinným domom č. XXX v obci D. po predchádzajúcej slovnej potýčke s poškodeným H. F. narodeným v roku XXXX a po tom, ako poškodený drevenou rúčkou motyky udrel obžalovaného do oblasti vonkajšej dlane ruky od malíčka po zápästie, pristúpil k poškodenému, chytil ho jednou rukou za odev a druhou zovretou v päst' ho trikrát udrel do oblasti tváre, na čo poškodený spadol na zem, kde ho obžalovaný rukou zovretou v päst' ďalej a opakovane, najmenej desaťkrát udrel do oblasti tváre a hlavy, počas čoho poškodenému hovoril, že ho už raz musí zabiť a že ho mal už dávno zabiť, pričom v dôsledku uvedeného konania poškodený utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre s krvnými výronmi v oblasti tváre obojstranne, s krvácaním z nosových dierok, s prejavmi vegetatívnej symptomatológie a odreninu kože - ranku pravej ušnice, v dôsledku ktorých zranení bol poškodený obmedzený na obvyklom spôsobe života po dobu 3 týždňov pri fyzickej aktivite, manuálnej práci, ako aj psychickej aktivite .

Za tento trestný čin bol obžalovaný takto odsúdený :

Podľa § 156 odsek 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. i) Tr. zákona, § 38 odsek 3 Tr. zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a) Tr. zákona a § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne o d k l a d á a určuje skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 odsek 2 Tr. zákona s použitím § 51 odsek 4 písm. j) Tr. zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve.

V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody okresný rozhodol nasledovne:

Podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku je obžalovaný p o v i n n ý nahradiť poškodenému H. F., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom D. XXX, škodu z titulu bolestného vo výške = 363,30 € a titulu poškodenia okuliarov vo výške = 129,- €.

Podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku je obžalovaný p o v i n n ý nahradiť poškodenému: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 škodu vo výške -130,75,- €.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení (na ktorom bol osobne prítomný jeho zvolený obhajca i intervenujúci a dozorový prokurátor), voči všetkým jeho výrokom, napadol odvolaním obžalovaný a písomným podaním (odôvodnenie odvolania) zo dňa 09. novembra 2023 aj prokurátor a to voči výrokom o vine a treste v neprospech obžalovaného.

V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uvádzal, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny, nezákonný a arbitrárny, keď namietal jednak porušenie jeho ústavného práva na spravodlivý proces, keď napadnutým rozsudkom nebolo rozhodnuté o oslobodení spod obžaloby vo vzťahu k trestnému činu nebezpečného vyhrážania, keď okresný súd nemal za preukázané naplnenie znakov tohto trestného činu. Súčasne vo vzťahu k spáchaniu trestného činu prečinu ublíženia na zdraví uviedol, že je naďalej toho názoru, že jeho konanie napĺňa znaky nutnej obrany a to aj

vzhľadom na intenzitu a charakter útoku poškodeného na obžalovaného (útok so zbraňou - motykou na hornú časť tela obžalovaného, pri ktorom spôsobil obžalovanému aj zlomeninu ruky). Súčasne poukázal na skutočnosť, že k vzniku zranení u poškodeného došlo primárne v momente keď odvracal útok poškodeného na jeho osobu. Teda aj keď u poškodeného došlo k vzniku ľahkých zranení, toto konanie obžalovaného nie je trestným činom, nakoľko konal v nutnej obrane. V spojitosti s uvedeným navrhol, aby odvolací krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a oslobodil ho spod obžaloby, nakoľko skutok, ktorý mu je kladený za vinu, nie je trestným činom.

Prokurátor sa k dôvodom svojho odvolania vyjadril písomným podaním zo dňa 05. decembra 2023, v ktorom uviedol, že aj keď nemá námietky voči konaniu, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku a ani voči výrokom o náhrade škody, za zákonný nepovažuje výrok o vine a v spojitosti s ním ani výrok o treste. Je toho názoru, že konanie, za ktoré obžalovaného okresný súd odsudzoval napĺňa aj znaky trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Tr. zákona. Nestotožňuje sa s právnym názorom, ktorým odôvodnil nenaplnenie znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu, ktorý poukazoval hlavne na dlhodobosť a vážnosť narušenia vzťahov obžalovaného s poškodeným, kde používanie vulgarizmov, hrozieb, hádok a pod. bolo v ich vzájomnej komunikácii bežné a vzájomné verbálne vyhrážky smrťou tak nevzbudzovali reálnu obavu u poškodeného a ani s hodnotením okresného súdu, ktorý takéto verbálne zastrašovanie považoval za primeranú obranu voči prvotnému útoku poškodeného. Poukázal pritom na skutočnosť, že k vysloveniu vyhrážok obžalovaným došlo v momente, keď poškodený už ležal bezbranný na zemi a obžalovaný na neho útočil päšťou. Navrhol vzhľadom na vyššie uvedené, aby odvolací krajský súd podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. d), písm. e)

Tr. poriadku napadnutý rozsudok zrušil a sám uznal obžalovaného za vinného v zmysle právnej kvalifikácie v podanej obžalobe. Vo vzťahu k výroku o treste prokurátor považoval za vhodné ukladať obžalovanému podmienený trest s dlhšou skúšobnou dobou, ktorá by ho motivovala k vedeniu riadneho života a vyhýbaniu sa konfliktom s poškodeným, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, s uložením obžalovanému aj zákazu úmyselného priblíženia sa k poškodenému a kontaktovania ho, ako aj uloženie zákazu požívania alkoholických nápojov.

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom bolo dňa 16. júla 2024 vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok v neprítomnosti poškodeného. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedol, že sa plne stotožňuje s podaným odvolaním podriadeného prokurátora, ako aj s ním uvádzanými dôvodmi. Navrhol rozhodnúť tam spôsobom uvedeným, a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Splnomocnenec poškodeného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právo konečného návrhu nevyužil.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že v celom rozsahu poukazuje na ich podané písomné odvolanie s tým, že navrhuje odvolanie obžalovaného akceptovať a spod obžaloby ho oslobodiť a odvolanie prokurátora ako nedôvodné, zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že svoje odsúdenie považuje za frašku, rozhodne sa necíti byť vinný, je to čistý výmysel a zákernosť od poškodeného a vedel by k tomu uviesť ešte veľa ďalších skutočností, ktoré by to preukázali. Vo vzťahu k podaným opravným prostriedkom navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako sa vyjadril jeho obhajca, právom konečného návrhu.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, na podklade oboch podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 18. januára 2024, na verejnom zasadnutí dňa 16. júla 2024, postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku odvolaniami obžalovaného a prokurátora v neprospech obžalovaného, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že z podnetu odvolania obžalovaného, ktoré je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, je potrebné podľa

§ 321 odsek 1 písm. b), písm. d), odsek 3 Tr. poriadku zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu, keď napadnutý rozsudok je chybný preto, že sa okresný súd ako súd prvého stupňa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a v dôsledku toho došlo k porušeniu ustanovení Trestného zákona /§ 321 odsek 1 písm. b), písm. d) Tr. poriadku/, keď v konečnom dôsledku mal okresný súd vec správne a zákonne postúpiť podľa § 280 odsek 2 Tr. zákona príslušnému orgánu na prejednanie priestupku
- Okresnému úradu Bánovce nad Bebravou, pretože žalovaný skutok nie je trestným činom, ale ho možno posúdiť ako priestupok.

Podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosti o tom, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, že skutok je trestným činom a že skutok spáchal obžalovaný.

Náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 odsek 10 Tr. poriadku vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru.

K správnym a úplným skutkovým zisteniam dôjde súd len vtedy, keď vykoná nielen všetky dosiahnuteľné dôkazy, ale ich tiež tak v jednotlivostiach, ako aj v ich súhrne správne zhodnotí.

V prvom rade krajský súd uvádza, že pred okresným súdom boli vykonané všetky dostupné a relevantné dôkazy, ktoré boli vykonané správne a zákonne, čo ani prokurátor a ani obžalovaný ako odvolatelia napokon ani nenamietali. Okresný súd teda správne vykonal dokazovanie vo vzťahu k výroku o vine, keď obžalovaný na počiatku hlavného pojednávania urobil vyhlásenie o svojej nevine podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku (zo spáchania trestného činu). Okresný súd potom vyhodnotením všetkých vykonaných dôkazov zákonným spôsobom podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku v zásade nepochybil ani v tom, keď žalovaný skutok, ktorého spáchanie ani obžalovaný v rámci vykonávania dôkazov na hlavnom pojednávaní nepochybil, pokladal za nepochybne preukázaný, ako i jeho spáchanie obžalovaným. Okresný súd tiež nepochybil ani v tom, keď žalovaný skutok právne neposúdil ako žalovaný trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Tr. zákona, pretože aj podľa názoru krajského súdu v posudzovanom prípade absentuje kumulatívne naplnenie všetkých obligatórnych znakov trestného činu tak po formálnej stránke, s prihliadnutím na schopnosť takýchto vyhrážok vyvolať dôvodnú obavu u poškodeného (vzhľadom na spôsob akým dlhodobo vzájomne komunikujú), ako i materiálnej stránke (materiálny korektív podľa § 10 odsek 2 Tr. zákona) vzhľadom na okolnosti za akých bola vyhrážka vyslovená t. j. predchádzajúci útok poškodeného s motykou na obžalovaného pri ktorom utrpel obžalovaný dokonca závažnejšie zranenie ako poškodený - zlomenina kosti ruky.

Okresný súd však už nedospel k rovnako správnym právnym záverom v tom, keď posúdil konanie obžalovaného ako dokonaný trestný čin prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e) Tr. zákona. Podľa krajského súdu vzhľadom na naviazanosť útoku obžalovaného na prvotný fyzický útok poškodeného voči jeho osobe, v žiadnom prípade nebolo konanie obžalovaného preukázateľne motivované a ani nesúviselo s vyšším vekom poškodeného H. F.

a nie je ho preto v súlade s konštantnou judikatúrou (viď napr. judikát R 117/2014) možné považovať za útok na osobu vyššieho veku, a to napriek vedomosti obžalovaného o veku tohto poškodeného, keď táto okolnosť žiadnym spôsobom neovplyvnila motiváciu obžalovaného k jeho konaniu, resp. prekonaniu ľahšieho odporu poškodeného. Konanie obžalovaného by tak mohlo teoreticky napĺňať iba znaky dokonaného trestného činu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zákona. Krajský súd ďalej uvádza, že hoci obžalovaný po formálnej stránke svojim konaním naplnil všetky štyri znaky predmetného prečinu, vyhodnotením všetkých rozhodujúcich a zákonných skutočností v zmysle § 10

odsek 2 Tr. zákona, kumulatívne (súčasne) nenaplnil materiálny korektív a jeho protiprávne konanie spolu s následkom tak nepresiahlo rámec nepatrnej závažnosti, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, ktoré boli zistené vykonaným dokazovaním pred okresným súdom i krajským súdom, najmä s prihliadnutím na primárny útok poškodeného, ktorý predchádzal konaniu obžalovaného, ktorého intenzita, lokalizácia úderu a použitie aj zbrane v plnom rozsahu odôvodňovala prvotnú reakciu a obranu obžalovaného vo forme troch úderov rukou zovretou v päšť do tváre poškodeného, ktoré však boli v zmysle záverov znaleckého dokazovania však iba slabej intenzity. Avšak v súlade s vyjadrením znalca to boli práve tieto údery, ktoré spôsobili prevažnú časť zranení poškodeného. Následné konanie obžalovaného, ktoré už nebolo ospravedlniteľné odvracaním útoku poškodeného na jeho osobu t. j. opakované údery päšťou do oblasti tváre a hlavy poškodeného, v čase keď sa už poškodený nachádzal na zemi však dosahovalo ešte nižšiu intenzitu ako prvotné údery a ich následky z hľadiska ujmy na zdraví u poškodeného, tak boli minimálne. Krajský súd, preto narozdiel od okresného súdu dospel k záveru, že v predmetnej veci nejde preto s poukazom na kumulatívne nenaplnenie materiálnej stránky s formálnymi znakmi o trestný čin (prečinu ublíženia na zdraví), ale žalovaný skutok má byť prejednaný ako priestupok pred iným príslušným orgánom štátnej moci, a to Okresným úradom Bánovce nad Bebravou, keď po správnom ustálení skutkového stavu a úplnom a správnom právnom posúdení, tak mal urobiť už okresný súd.

Vzhľadom na uvedené dôvody preto odvolací krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e sťažnosť prípustná.